

Poslední Mohikan

Povídka z roku 1757

Od Coopera, přeložil Josef Vojáček

DÍL I.

Pokračování.

Takto uplynuly hodiny bez všelikého významu. Městečko dostoupilo nad hlavy a výlivel jemně světlo své přímo na milostné obličeje sester, v náručí si klidně dřímnající. Dunkan přikryl širokým šátkem Kořínym obraz ten, na němž tak rádo utkvělo okouzlění ojeho, a sám pak na skále spočinul, hovil hlavě umlčeně. David počal vydávat zvuky, ježto by urážly zajisté sluch jeho výborný v okamžení střízlivě. Šíř a brávnicki podlehl, výjma Sokol-oko a Mohikány, neprůzračné ospalosti a v týrnu se pochroužili spaní. Ostražitost ale bedlivých těch ochránce neochabala ani nezdřímlila. Bez hnutí, jakoby ve skále urostli byli, leželi, těkajíce zrakem bedlivě neustále podél temenů, protější břichy úzkého fečítka lemujičho okraje lesa. Ani nešplhali, a sotva by kdo při skounání nejbedlivějším dech jich byl pozoroval. Tato převolka opatrnosti zajistě pocházela ze zkušenosti, kterou nizádáná chytrost se strany jejich nepřátel přesliti nemohla. Tak uplynula celá noc bez dalších příhod, až měsíc zašel a bledý pruh nad vrcholy stro mů, níže záhybu řeky blížit se den ohlašoval.

Tu nejprve sebou hmlí Sokol-oko Kradl se podél skály, a zburcoval Dunkana ze spaní tvrdého.

"Jij čas, abychom sli," řepe; "zburďte krásavice a budete pohotonu vstoupiti do kano-a, jakmile ho k přistání dostanu."

"Měli jste noc pokojnou?" řekl Heyward; "nebo, musím se vyznati spaní přemohl strážlivost mou."

"Dosud vše klidno jak o půlnoci. Tiše a rychle se připraví."

Mezi tím Dunkan úplně prohrdeli a stál šátek se spěšně krasavice. Kora pozvala ruku, jakoby ho odstrčit chtěla: Eliška pak šeptala blásem tichým a jemným: "Ne, ne, milý otče, my nebyly samy, Dunkan byl s námi."

"Ano, krásná nevinnost!" vece po tichu jinoch potěšen; "Dunkan je zde a dokud život v něm bude, nebo nebezpečnost potvrá, neopustí tě nikdy! Koro! Eliško! vzhůru! Čas je k odchodu."

Hlasitě zkřikla mladší sestra a druhá se přiměla postavit před něj pomatená a zděšená, tak neocékavanou dostal odpověď. Ještě na rtech lpěla slova Heywarda, když se strhl takový hlozm ryku a hulákání, že jeho krev mladistvá z oběhu svého se k pramenům svým do srdečnice vracea. Zdálo se chvíli, jakoby duchové pekelní se zmocnili vzdoru nad nimi, a dívě rejdí své prováděli s povyky nejmusnějším. Hluk ten neměl jistého směru žádného, ačkoliv napříčval lesy, a jak se uděleném posluchačům snadno zdalo, i hulabinu vodopádu, skály, řečiště i hořejší vzduech. Uprostřed toho pekelného hlozmu pozdvíh David hubenou svou postavou, a začávajíce si uši oběma rukama, zvolal:

"Odskud medlá přicházíti ti zlozvukové! Peklo-li se vyrojilo, že lidé vydávají hlasu takových."

Jasné blesky a rychlé výbuchy asi dvacíta průsek o břehu protějšeho následovaly v mžíknutí, a bez sebe sklesly uhoň kantor na skálu, kde tak dlonou si byl podřízen. Mohikáni opětovně srdnatě strašný ryk svých nepřátel, kteří zahoukl divokou radost, vidouc. Gamma padouti. Blesk rychle křížoval se pak rychle a neustále mezi nimi, ačkoliv strana jednažádala příliš zkuseň na byla, by se dozvěděla vysokou výšku.

"Povídám ti, Unkase," vece první z nich, když Heyward k nim přistoupil, "spatně s prachem hospodaří, kdež pak ručnice tvá řekou můst, a tebe s cíle strhne. Malo prach, olovo zlebka, a dlouhé rámě zřídka kdy chybí poslední vylouditi zkrátili Mingu! Alešpoj ţen to sledoval ze zkusenosti; u téh padoučků. Pojďte přátelé, do našich září; nebo kdož může věděti, kdy a odkud Maka povede smrtící svou rannu."

Mlžky zastoupili Indiáni svá stanoviště v škulnicích skalních, odkud každý střízli mohli přístup k vodopádu. U protější ostrávky několik malých zakrslých smrků chytily koreny, psoobice houštinu, kamž Sokol-oko se postul s rychlostí jelenu, následován činným Dunkanem. Zele se ukryli podle možnosti mezi roští a oderviny skalní, ježto byly po různou rozvaleny na místě tom. Nad nimi klimala lysá, zakulená skála, jižto po obou stranách voda prováděla větrně své skoky, a do probíhání se vrhala způsobem jíz vypsaným. An se syn počítal svitati, neposkytovat břehy protější více jen obrubu tmavé, nýbrž tak, jak po vzbouřeném náhlým.

Dunkan použil příznivého okamžení, a přiskočil tělu Gamma, vnesl ho do úzké rozsedliny, která kryla sestry. Hnedle se shromázdila celá družina v tomto místě poněkud bezpečném.

"Škalp svůj zachránil, chudas,"

rekli Sokol-oko, ihotejně položiv ruku svou na hlavu Davida; "ale vidiči na něm, že člověk se může narodit s příliš dlouhým jazykem! Tot bylo zrovna bláznovství, na holé skále za sáh masa a kužle zbrusu dívčichm na olov vysadit; a je mi jen divno, že s životem vyvázl."

"Není mrtve?" tázalase Kora hlavou, jehož slabí zvukové zvědli, jak mocně přirozený strach zpásal hřebeným vlastnostem hlavy a takto Dunkanovi odtáhl:

"Neznamě Maký povahu, myslíte, že tak snadno se odražíte na skále? Víškali-li jen jeden z těch padouchů dnes ráno, bylo jich zajisté čtyřicet a znají počet i s tím náš moudrejší, až do svého skonání,"

odvětl Sokol-oko, ještě jednou se na bezvládně télo pozorně ohledná, což hřebený skály se láme. Až do Jeskyně, Unkase, a polož na sasafras, jak dle spáti bude, tím lépe pro něj. Pochybuj, že tyto divochy dívčichm na olov vysadit, a je mi jen divno, že s životem vyvázl."

"Ne, ne! dosud je života v srdci jeho, a co pospí nějaký čas, přijde k sobě, a bude za to co živ moudrejší, až do svého skonání,"

odvětl Sokol-oko, ještě jednou se na bezvládně télo pozorně ohledná,

což hřebený skály se láme. Až do Jeskyně, Unkase, a polož na sasafras,

jak dle spáti bude, tím lépe pro něj. Pochybuj, že tyto divochy dívčichm na olov vysadit, a je mi jen divno, že s životem vyvázl."

"Myšlím, že útok bude obnoven?" ptal se Heyward.

"Moký Lyc obekváti, že hladový vik uspokojí svou hladovou obdobu, a v týrnu se pochroužili spaní. Ostražitost ale bedlivých těch ochránce neochabala ani nezdřímlila. Bez hnutí, jakoby ve skále urostli byli, leželi, těkajíce zrakem bedlivě neustále podél temenů, protější břichy úzkého řečítka lemujičho okraje lesa. Ani nešplhali, a sotva by kdo při skounání nejbedlivějším dech jich byl pozoroval. Tato převolka opatrnosti zajistě pocházela ze zkušenosti, kterou nizádáná chytrost se strany jejich nepřátel přesliti nemohla. Tak uplynula celá noc bez dalších příhod, až měsíc zašel a bledý pruh nad vrcholy stro mů, níže záhybu řeky blížit se den ohlašoval.

Tu nejprve sebou hmlí Sokol-oko

Kradl se podél skály, a zburcoval

Dunkana ze spaní tvrdého.

"Jij čas, abychom sli," řepe;

"zburďte krásavice a budete pohotonu vstoupiti do kano-a, jakmile ho k

přistání dostanu."

"Měli jste noc pokojnou?" řekl Heyward; "nebo, musím se vyznati spaní přemohl strážlivost mou."

"Dosud vše klidno jak o půlnoci. Tiše a rychle se připraví."

Mezi tím Dunkan úplně prohrdeli a stál šátek se spěšně krasavice. Kora pozvala ruku, jakoby ho odstrčit chtěla: Eliška pak šeptala blásem tichým a jemným: "Ne, ne, milý otče, my nebyly samy, Dunkan byl s námi."

"Ano, krásná nevinnost!" vece po tichu jinoch potěšen; "Dunkan je zde a dokud život v něm bude, nebo nebezpečnost potvrá, neopustí tě nikdy! Koro! Eliško! vzhůru! Čas je k odchodu."

Hlasitě zkřikla mladší sestra a druhá se přiměla postavit před něj pomatená a zděšená, tak neocékavanou dostal odpověď. Ještě na rtech lpěla slova Heywarda, když se strhl takový hlozm ryku a hulákání, že jeho krev mladistvá z oběhu svého se k pramenům svým do srdečnice vracea. Zdálo se chvíli, jakoby duchové pekelní se zmocnili vzdoru nad nimi, a dívě rejdí své prováděli s povyky nejmusnějším. Hluk ten neměl jistého směru žádného, ačkoliv napříčval lesy, a jak se uděleném posluchačům snadno zdalo, i hulabinu vodopádu, skály, řečiště i hořejší vzduech. Uprostřed toho pekelného hlozmu pozdvíh David hubenou svou postavou, a začávajíce si uši oběma rukama, zvolal:

"Povídám ti, Unkase," řepe první z nich, když Heyward k nim přistoupil, "spatně s prachem hospodaří, kdež pak ručnice tvá řekne, malo prach, olovo zlebka, a dlouhé rámě zřídka kdy chybí poslední vylouditi zkrátili Mingu! Alešpoj ţen to sledoval ze zkusenosti; u téh padoučků. Pojďte přátelé, do našich září; nebo kdož může věděti, kdy a odkud Maka povede smrtící svou rannu?"

Sestry vstoupily za nifn do vnitřní jeskyně, kde David již počal dátavat.

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a vše, že všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež pojď, aby se nějakou pomocí nevyslovil?"

"Koro, slyšte, jaký osud nás čeká," řekl Dunkan; "a všecku, co doufali mustim se předvídovat. Pročež poj